

അറിവ്

Sharon Maria Sajan
A8

tkm college union magazine 2016

സുപരിചിതമായ വഴി, പരിചിതമായ മുഖങ്ങൾ, സമയം തെറ്റാതെ ഓടുന്ന ബസ്, മിക്കപ്പോഴും ഒരേ സീറ്റ്. നഗരത്തിൽ നിന്ന് ഉൾവലിഞ്ഞ ഗ്രാമത്തിലൂടെ ആയതിനാൽ കാലത്ത് ഒൻപത് മണിക്കുള്ള ബസ്സിൽ തിരക്കു കൂടും. സമയത്തിനെപ്പോഴും ഓടിയെത്താനുള്ള വ്യഗ്രതയ്ക്കിടയിൽ വഴിയോരങ്ങളുടെ ചില്ലുകണ്ണാടികളിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്ന ഈ നാലുചക്ര വാഹനത്തെയും, അതിലിരിക്കുന്ന എന്നെയും കാണാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കും. എന്നാൽ എന്റെ മുഖം അവിടുത്തെപ്പോലും വിധം ആ നാലുചക്രവാഹനം വേഗത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചു കൊണ്ടേയിരുന്നു.

മനസ്സ് സംഘർഷഭരിതമായിരുന്നു. എന്റെ ചിന്തകൾ അതൊരിക്കലും മറ്റൊരുതരമായി ചേർന്നു പോകുമായിരുന്നില്ല. വിമർശനങ്ങളും, തത്വചിന്തകളും, അധികാരവും, അധിനിവേശവും എന്നിങ്ങനെ ചുറ്റും നൃത്തംവെച്ചപ്പോൾ എന്നിക്കു ദഹനക്കേടു തുടങ്ങി. ഈശ്വരവിശ്വാസവും, നീശിശ്വരവാദവും, എന്തിന് അന്യഭാഷകൾ പോലും എന്നെ ശ്വാസം മുട്ടിച്ചു. കൃത്രിമ കഥാപാത്രങ്ങളും ജീവനുള്ള കഥാപാത്രങ്ങളും എന്നെ സ്വാധീനിച്ചില്ല. എന്തേതായ ഒരു ലോകം കെട്ടിപ്പടുക്കാൻ ഞാൻ ശ്രമിച്ചു.

അക്ഷരങ്ങളുടെ ലോകം എനിക്കിഷ്ടമായിരുന്നു. പക്ഷേ ജീവനുള്ള ഒന്നും എന്നിൽ നിന്നും വന്നില്ല. പേറ്റനോവെടുത്ത് ചാപിള്ളയെ പെറ്റ ഒരു സ്ത്രീയുടെ അവസ്ഥയായിരുന്നു എനിക്കും. സൂര്യരശ്മികളുടെ കാഠിന്യം കൂടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ചിത്രശലഭങ്ങൾ മറ്റു പൂക്കൾ തേടി പറന്നു. ഞാൻ വീണ്ടും ചില്ലുകണ്ണാടികളിൽ എന്റെ മുഖം അന്വേഷിച്ചു. അപ്പോഴും അതിന് അവിടുത്തെയുണ്ടായിരുന്നു. പെട്ടെന്നു ബസ്സ് നിന്നു. സ്ഥലമെത്തിയതിന്റെ ബാധിതത്വം ഞാനും ഇറങ്ങി നടന്നു. ചിരിപ്പായുന്ന വാഹനങ്ങളെ മറികടന്ന് മറുവശത്തുള്ള ചില്ലിട്ട നാലുനില കെട്ടിടത്തിലേക്ക്

ഞാൻ നടന്നു. മുന്നാംനിലയിലാണ് എന്റെ ഓഫീസ്. വരാന്തയിലൂടെ നടന്നപ്പോൾ തലേന്നത്തെ മഴയിൽ പെയ്ത വെള്ളം മീനച്ചിലാറിന്റെ ഒഴുക്ക് കൂട്ടിയതായി കണ്ടു. ഇരുകരയിലെയും ചെടികൾ ഒഴുക്കിന്റെ ഗതിക്കനുസരിച്ച് തലകുനിച്ചു നിൽക്കുന്നു. നോക്കിനിൽക്കാൻ നേരമില്ല. ഓഫീസ് തുറന്നിരുന്നു. സമയം 9.40. എന്റെ ചുണ്ടുവിരൽകൊണ്ട് പത്തുമിനിറ്റോളം വൈകി ഒരു യന്ത്രം എന്റെ ഹാജർ രേഖപ്പെടുത്തി.

സാധാരണമായുള്ള ശുഭദിനാശംസകൾക്കും, കുശലാമ്പേഷണങ്ങൾക്കുമൊടുവിൽ ഞാനെന്റെ കസേരയിലേക്കിരുന്നു. കമ്പ്യൂട്ടർ മോണിറ്ററിൽ ഞാനെന്റെ മുഖം വ്യക്തമായി കണ്ടു. എന്റെ കണ്ണുകൾ എന്നിൽ നിന്നു തന്നെ മറയ്ക്കാനാണോ, അതോ എല്ലാം കൂടുതൽ തെളിമയോടെ കാണാനാണോ. എന്തിനോ ഞാനൊരു വലിയ കണ്ണടയെടുത്ത് മുഖത്ത് ഫിറ്റ് ചെയ്തു കമ്പ്യൂട്ടർ മോണിറ്ററിലേക്ക് ഒന്നു കൂടെ നോക്കി. മേശവലിപ്പിൽ കിടന്ന ഒരു പേപ്പറിൽ പണ്ട് പഠിച്ച് മരന്നു പോയ മലയാള അക്ഷരങ്ങൾ പെറുക്കിയെടുത്ത് ചേർത്ത് ഞാൻ എഴുതി. ഇത് ഞാനല്ല.

കമ്പ്യൂട്ടർ ഓൺ ചെയ്ത് ഞാനെന്റെ പതിവു പണികളിലേക്ക് കടന്നു.

